

Roberta Metsola, Europa-Parlamentets formand
Det Europæiske Råd
Den 29. juni 2023

Begivenhederne i Rusland har givet anledning til en række spørgsmål vedrørende landets interne dynamik og dets systemers skrøbelighed samt indvirkningen heraf på invasionen af Ukraine og den europæiske sikkerhed som helhed.

Solidaritet med Ukraine skal fortsat stå øverst på vores dagsorden. Dette er lige så altafgørende for Ukraine som for Europa. Vi er nødt til at holde fast – selv om det i de kommende måneder bliver sværere for Ukraine.

I den forbindelse glæder jeg mig over den 11. sanktionspakke og de yderligere 50 mia. EUR til støtte for Ukraines reparation, genopretning og genopbygning, der blev bebudet i sidste uge.

En intensivering af bestræbelserne vil kræve, at vi lever op til de løfter, vi har afgivet om at indlede forhandlinger om EU-medlemskab. Ukraines engagement og betydelige indsats på vejen mod reformer, bl.a. med hensyn til at opfylde kravene om at få status som EU-kandidatland, har været ekstraordinær.

Vi skal være parate til at gå videre med forhandlingerne om medlemskab, når reformkriterierne er opfyldt i tilstrækkelig grad – og jeg håber, at dette vil ske så hurtigt som muligt.

Styrkelse af vores forsvarsrelaterede industrigrundlag, forbedring af innovationen, mindskelse af vores afhængighed, større selvstændighed og opbygning af tillid skal stå i centrum for vores nye sikkerheds- og forsvarspolitik. Den politiske aftale, vi nåede frem til i denne uge, om fælles indkøb på forsvarsområdet vil hjælpe medlemsstaterne med at dække deres forsvarsbehov på ny og blive mere interoperable. Den vil også hjælpe ukrainerne, der regner med, at vi leverer våben og ammunition.

Fremskridtene i vores forhandlinger om forordningen om støtte til produktion af ammunition (ASAP) er også opmuntrende, og jeg er fortsat overbevist om, at vi, efter at Parlamentet vedtog sin holdning for en måned siden, vil nå til politisk enighed i de kommende uger.

Sammen matcher vi efterspørgsel og udbud. Vi matcher ord og handling. Vi opfylder vores løfter.

Og nu er vi nødt til at levere resultater med hensyn til en ny sikkerheds- og forsvarsarkitektur, hvor vi sikrer, at EU og NATO er i stand til at supplere hinanden, uden at der skabes overlapninger, eller der bliver givet indtryk af konkurrence.

Vi er også nødt til at levere resultater på migrationsområdet. Det haster. I sidste uge mistede yderligere 300 mennesker livet på Middelhavets kirkegård, og mange af disse vil aldrig blive identificeret. Det er yderligere 300 drømme, der er blevet ødelagt. Yderligere 300 familier, der for evigt er blevet ødelagte.

Vi har gjort store fremskridt. Europa-Parlamentet er rede til at arbejde – konstruktivt – på at finde en vej frem, der respekterer grænser, er retfærdig i forhold til dem, der har behov for beskyttelse, er fast i forhold til dem, der ikke har ret hertil, og som ødelægger

forretningsmodellen for menneskehandlere, der udnytter sårbare personer. Det skal være vores retsakter og retlige rammer, der skaber reglerne, ikke menneskehandlernetværk. Jo længere vi venter, desto stærkere bliver netværkene, og desto flere liv vil gå tabt. Frontex spiller en vigtig og afgørende rolle i den sammenhæng.

Vi må heller ikke se bort fra den eksterne dimension af dette spørgsmål. Vi har en rolle, der gør det muligt for os at investere i og samarbejde mere med landene i Afrika. Vi må imidlertid ikke begå den ældgamle fejl med udelukkende at tale med Afrika, når det drejer sig om migration. Vi bliver nødt til at engagere os strategisk i investeringer og fælles projekter i en ånd af partnerskab. Vi må tale med, ikke tale til, og forstå, at landene i Afrika ganske enkelt vil søge andre partnere, hvis vi trækker os ud.

Vi er nødt til at revurdere den måde, hvorpå vi interagerer i verden, og genskabe balancen mellem vores politiske og økonomiske forbindelser med vigtige partnere i hele verden. Med de latinamerikanske demokratier om kritiske råstoffer og handelsaftaler, der er afgørende for at fremme vores digitale og grønne omstilling.

Vi er også nødt til at samarbejde mere med lande som Indien.

Den Europæiske Union er Indiens tredjestørste handelspartner og næststørste eksportmarked. Vi deler mange prioriteter, bl.a. bekæmpelse af klimaændringer, teknologi og sikkerhed. Der er så mange uudnyttede muligheder.

Europa har været den mest indflydelsesrige globale aktør med hensyn til at fremme den internationale dagsorden for dekarbonisering, energidiversificering og bekæmpelse af klimaændringer. Dette er vigtigt. Men vi skal blive bedre til at afbøde de økonomiske og sociale konsekvenser, som alle disse beslutninger har. Vi er nødt til at blive bedre til at forklare, hvordan vi gør dette, og hvorfor det er vigtigt.

Borgerne skal have tillid til processen, og de skal have råd til den. Vi er nødt til at lytte mere og nøjere til vores borgere, vores virksomheder og vores unge. Vi er nødt til at være fremsynede, så vi ved, hvordan vi kan fastholde kontakten med borgerne.

Inflationen er fortsat konstant. Husholdningerne oplever en nedgang i reallønnen. Den Europæiske Centralbank hjælper med at imødegå dette ved at hæve rentesatserne. Men dette har også en social indvirkning, som vi ikke må ignorere.

Hvis vi mener det alvorligt med hensyn til at gennemføre vores prioriteter og forblive troværdige, har vi følgelig brug for et EU-budget, der er egnet til formålet.

Det er på tide at indføre nye egne indtægter. Efterhånden som vi betaler NextGenerationEU-gælden tilbage, skal der stilles nye indtægtskilder til rådighed. Dette må ikke ske på bekostning af Unionens mangeårige politikker og programmer.

I den forbindelse er det nødvendigt at tilpasse vores langsigtede EU-budget, så det afspejler vores nuværende virkelighed. Der hersker ingen tvivl om, at verden siden vedtagelsen af den nuværende flerårige finansielle ramme i 2020 har ændret sig, og at vi er nødt til at ændre os med den. Vi har i årevis opfordret til en revision af FFR, og Parlamentet er parat til at spille sin rolle. Dette er – i øvrigt – også afgørende for infrastrukturprojekter, der kan hjælpe på forsvars- og sikkerhedsområdet – som f.eks. jernbaner, der også fungerer som vigtige

mobilitetslinjer for militæret. Nogle af disse afgørelser kræver enstemmighed, og vi har alle en rolle at spille.

Det handler om at fremtidssikre vores økonomier. Og hvordan vi kan tilbagelevere dette fælles projekt stærkere, end da vi fandt det.

De kommende måneder skal handle om resultater. Det viste sig allerede vanskeligt for os at nå til enighed om en valgperiode. Standarddatoen er baseret på en realitet fra 1979, hvor Unionen kun havde ni medlemsstater. Vi bliver nødt til i fællesskab at genoverveje, hvordan datoen kan fastlægges. Vi drøfter nu Parlamentets sammensætning – I har vores forslag til valgloven, men det har vist sig at være for vanskeligt at nå frem til en holdning i Rådet. Det, vi ved med sikkerhed om vores projekt, er, at vi kommer til at stagnere, hvis vi står stille.

Vi har et forslag til konvention, der bygger på vores omfattende konference om Europas fremtid. Vi er nødt til at være klar til udvidelsen, så mens Moldova, Ukraine og andre lande på Vestbalkan gennemfører reformer og bliver klar – er vi nødt til at gøre det samme.

Tiden er inde til en kollektiv ændring i tankegangen. Mange har allerede taget stilling i denne geopolitiske forandring. Vi skal være parate til at gøre det samme.

Tak.